

Eerlijke vragen nodigen uit om eerlijk te zoeken naar antwoorden. Dat geldt ook voor de vraag van vanmiddag. 'Waarom is er zoveel ellende in de wereld?' Het is een vraag die heel vaak wordt gesteld aan mensen die geloven in God. God die goed is, God die liefde is. Ik moet u heel eerlijk zeggen: aan de ene kant voel ik heel veel schroom om hier iets over te zeggen. Als ik éven op me laat inwerken hoe onnoemelijk veel lijden er is in de wereld, dan denk ik: 'Moet je niet gewoon alleen maar zwijgen? Is niet elk woord goedkoop?' Aan de andere kant is het een eerlijke vraag, en is het ook belangrijk, en goed, om samen te zoeken naar antwoorden. Zegt de Bijbel iets dat ons verder kan helpen? Eerlijke vragen nodigen uit tot het geven van eerlijke antwoorden.

God schiep de aarde volmaakt!

Zo zijn we in alle bescheidenheid vanmiddag uitgekomen bij Mattheüs 13. Jezus vertelt een verhaal over een akker. En juist dit verhaal heeft ons veel te zeggen. Het begint met een goede akker en met goed zaad. Dat is de boodschap van de Bijbel, al vanaf de eerste bladzijden: God is goed, en Hij heeft de wereld goed gemaakt. 'God is licht', schrijft de apostel Johannes, 'en in Hem is in het geheel geen duisternis' (1 Johannes 1: 5). God keek naar Zijn schepping, 'en zie', zo staat er dan, 'het was zeer goed' (Genesis 1: 31). Zo is God aan het werk geweest: alleen maar goed, 100 % zuiver.

Wat ging er mis?

En toch gaat er iets mis. Wat dan? In Zijn verhaal vertelt Jezus over de vijand van de boer. 's Nachts, als het donker is en de mensen slapen, komt die vijand naar het land van de boer, en strooit daar zijn onkruid tussen de tarwe. Het onkruid waarop Jezus doelt, zo las ik in een commentaar op deze tekst, dat is dolik, een soort plant die veel lijkt op tarwe, maar het niet is, en die dus ook geen tarwekorrels geeft.

Wie die vijand is, daar hoeven we niet lang over na te denken: dat is de duivel, de satan, de tegenstander van God. Waarom is er zoveel ellende in de wereld? Uiteindelijk komt de ellende niet van God, maar van de satan. Dat is een heel belangrijk uitgangspunt. God is niet de auteur van het kwaad. God heeft niet al die vreselijke ziekten uit zitten denken. God zet geen mensen tegen elkaar op, om de wapens op te nemen en oorlog te voeren. God is licht, in Hem is geen duisternis. De duivel is Zijn vijand, Zijn tegenstander.

En, zo vertelt het begin van de Bijbel, Genesis 3, die duivel is naar deze wereld gekomen om ons als mensen te verleiden tot het kwaad. Hij wil ons bij God vandaan trekken, heel sneaky, heel geniepig. En wij als mensen zijn in die val getrapt, die zondeval. Bewust had God ons vrijheid gegeven. Vrijheid om Hem te dienen. Maar ook vrijheid om Hem af te wijzen. Want God wilde dat we Hem vrijwillig zouden liefhebben. Dat we Hem vrijwillig zouden dienen. Gedwongen liefde, dat is toch geen liefde?

Maar juist omdat we vrije mensen zijn, lukt het de duivel steeds opnieuw om ons bij God vandaan te trekken. Vanaf het begin, maar nu

nog, elke dag weer, trappen we in die val, die zondeval. Elke keer weer is er die keus: naar God toe, of van God af. En daar waar wij ons bewegen van God af, daar komt meer ruimte voor andere machten, de machten van de chaos, de machten van het kwaad.

Tarwe

Sinds wij ons als mensen voor het eerst keerden tegen God, is er een breuk tussen hemel en aarde. En als er verwijdering komt tussen hemel en aarde, dan krijgen de demonen hun kans. De kans om haat te zaaien, maar ook de kans om chaos te brengen, natuurrampen en ziekten. En wat is nu het geval? Goed en kwaad is zó door elkaar heen gaan lopen, het is niet meer te scheiden. De knechten van de boer willen dat wel. Ze vragen aan de boer: 'Zullen wij het onkruid er tussenuit wieden?' Maar de boer weet dat dat onmogelijk is. 'Als jullie het onkruid zouden willen weghalen, dan zou je ook de tarwe meenemen.'

En daarmee laat Jezus zien hoe ontzettend ingewikkeld het allemaal ligt. Kijk, het zou ons helpen als je schuld en lot één op één aan elkaar kunt verbinden. Oftewel: iemand fraudeert, en vervolgens krijgt hij een huidziekte. Dan zou je kunnen zeggen: 'Ja, het is wel vreselijk die ziekte, maar ja, dan had je maar niet moeten fauleren.' Alleen: we weten allemaal dat het niet op die manier werkt. De zonde van ons als mensheid, is dat we onze eigen weg gekozen hebben, los van God. En daarmee is er ruimte gekomen voor een heel complex van ellende. En daarin zijn wij soms dader, en soms slachtoffer. De hele schepping is als het ware meegesleept in de verwijdering van God. We leven in een wereld vol breuken en barsten.

Als God ingrijpt, kan dat alleen radicaal

Maar hoe kan dat dan? Als er een goede God is, waarom doet Hij daar dan niets aan? Waarom laat Hij die situatie voortduren? Waarom grijpt Hij niet in? Dat is dan natuurlijk de volgende vraag. En Jezus geeft daar in dit verhaal een heel duidelijk antwoord op. De knechten van de boer, die weten het wel: ingrijpen! Nu meteen! 'Wilt u dat we het onkruid gaan wieden, heer? We staan er klaar voor!' Maar de boer schudt van nee. Je kunt nooit het onkruid wieden zonder de tarwe te beschadigen. Als je ingrijpt, dan wordt dat ook

Dolik

de tarwe fataal. Het zit véél te veel door elkaar heen! 'Wacht éérst op de oogst,' zegt de boer. 'Laat het eerst samen opgroeien, onkruid en tarwe. Als we dan gaan maaien, dán pakken we het probleem met wortel en tak aan. Dan zullen we scheiding maken tussen het onkruid en de tarwe.'

Oftewel: God zál ingrijpen! Zéker zal Hij ingrijpen! Als het óns nu al zó aangrijpt, ál dat leed, ál die ellende, kinderen die lijden, vrouwen en mannen die mishandeld worden, gemarteld, verminkt... zou het God dan nog niet véél meer aangrijpen? Hij, de Schepper? Hij, die Licht is, totaal Licht? Zéker zal Hij ingrijpen! Maar Hij weet: 'Áls Ik begin, dan moet het ook in één keer radicaal!'

Als we daar verder over nadenken, dan kunnen we dat zeker herkennen. Stel dat God zou gaan ingrijpen, Hij zou het onkruid willen gaan wieden, zoals die knechten van de boer dat willen, waar zou God dan moeten beginnen? Misschien bij die militaire machthebbers daar in Burma? Die vreselijke machtswellustelingen? Stel dat God die mensen nou in één keer zou wegmaaien. En dan? De hele legertop... ook? En de gewone soldaten in Burma? En de oproerpolitie? Ook? En dan: de directie van Total, dat olieconcern dat miljoenen verdient in Burma? Waar God zou moeten beginnen, daar hebben we allemaal vast wel een idee over. Maar waar moet God stoppen? Het kwaad, dat zit zó vertakt, dwars door alles heen, tot in de verste hoeken van de samenleving, ja – laten we het maar eerlijk zeggen – tot in ons eigen hart! Waarom grijpt God niet in? Omdat, áls God gaat ingrijpen, de hele wereld op de schop gaat!

God zál ingrijpen! En hoe!!

En dat zál ook een keer gebeuren, maar dan is het ook oogsttijd. Dan komt Jezus terug. Dan zal Hij Zijn oordeel uitspreken over levenden en doden. Het laatste oordeel. En waarom wacht God met dat laatste oordeel? Omdat Hij geduld heeft! Hij wacht omdat die tarwe nog moet groeien! Hij stelt Zijn oordeel uit, omdat Hij ons allemaal de kans wil geven om tot bekering te komen. Om ons leven helemaal, radicaal op Hem te richten. Dáárom grijpt Hij niet in. Nóg niet.

In deze wereld gebeuren vreselijke dingen. Gods Vaderhart bloedt! Als er Eén is die – om het zo maar eens te zeggen – écht wakker ligt van alle nood in de wereld, dan is het God! En toch, toch wacht Hij met ingrijpen.

U denkt misschien: 'Doet Hij dan in deze tijd dus niets? Laat Hij het dan zomaar gebeuren? Dat mensen breken?'

Wat doet Hij tot die tijd?

Weet u, ook daarop geeft Jezus antwoord. Maar voor dat antwoord moeten we Zijn uitleg lezen. Jezus legt de gelijkenis, de vergelijking ook nog uit. En wat zegt Hij dan, in vers 37? 'Hij, die het goede zaad zaait, dat is de Mensenzoon, en de akker, dat is de wereld.' De Mensenzoon, daarmee bedoelt Jezus Zichzelf. Heeft God de wereld aan haar lot overgelaten? Heeft God ons in de steek gelaten? Gelukkig niet! God zij dank niet! Op de akker van deze wereld is de Mensenzoon gekomen. Gods Zoon, Jezus Christus, is uit de hoge hemel afgedaald om

Zijn goede zaad uit te strooien. 'Het zaad, dat zijn de kinderen van het koninkrijk', zegt Jezus. Oftewel: door het werk van Jezus worden mensen tot Koningskinderen, tot kinderen van God! Jezus is in deze wereld gekomen om ons als mensen terug te brengen bij God! Om de band met God te herstellen.

En dáár ligt de sleutel. Dit verhaal laat zien dat we leven in een wereld, waarin goed en kwaad samen opgroeien. Een gebroken wereld. Als wij die vraag voelen opkomen: 'Hoe kán dat nou? God is toch goed, Hij is toch almachtig, waarom dan al die ellende? Klopt die Bijbel dan wel?' Als we die vraag voelen, en we gaan de Bijbel lezen, dan klopt die Bijbel wel degelijk! Want de Bijbel is héél realistisch. Deze wereld is in nood! We leven in een wereld die verlossing nodig heeft, die héél hard verlossing nodig heeft. Maar die verlossing zál ook komen! God zal hemel en aarde helemaal vernieuwen. 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw!' zegt Jezus. En om ons daarop voor te bereiden, om ons mee te nemen naar die vernieuwde schepping, daarom is Jezus gekomen als de grote Zaaier. Daarom heeft Hij Zijn goede zaad gestrooid. Het heeft Hem alles gekost, Zijn leven! Hij heeft Zichzelf gegeven aan het kruis, om ons te redden! Hijzelf is gestorven, begraven in de aarde, als een graankorrel, om ons nieuw leven te geven, eeuwig leven.

De zaaier is Jezus! Hij kwam om te redden en te helpen!

De Mensenzoon is in de wereld gekomen om ons te redden, en ook om ons bij te staan. Want omdat Hij werkelijk mens is geworden, weet Hij wat wij meemaken. Als wij lijden, dan is Hij héél dichtbij. Hij zegt: 'Ik ben mét jullie, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld'. En dat Jezus met ons is, dat mogen we merken! Soms geeft Hij zómaar verlichting, uitkomst. Een oplossing. Een wonderlijke genezing, en buitengewone redding. Dat gebeurt! Soms geeft Jezus zo een signaal, een voorproefje van het Koninkrijk dat komt. Op andere momenten blijft de nood bestaan. Maar Hij is erbij. Hij reikt je dan de hand, om sámen met je door dat donkere dal te lopen. Miljoenen mensen hebben dat ervaren, die goddelijke kracht in de meest afschuwelijke omstandigheden.

Soms neemt Jezus de ellende weg. Soms helpt Hij om door de ellende heen te komen. En soms, dat kan ook, neemt Hij de ellende in Zijn hand, en laat Hij er zegen uit voortkomen. Dan ben je ziek geweest, bijvoorbeeld, en dan zeg je achteraf: 'Het was een vreselijke tijd, maar ik ben er enorm door gegroeid, in mijn geloof, en als mens.'

In deze gebroken wereld, die wacht op Gods ingrijpen, is Jezus gekomen. De Mensenzoon, de Zaaier. Hij heeft Zich opgeofferd om ons te redden. En Hij is bij ons, op vele manieren, om ons te helpen, dwars door alle ellende heen. Zó is onze God! Zult u het meenemen? Geen verre, afstandelijke God. Maar liefdevol, onvoorstelbaar liefdevol. Betrokken, barmhartig, genadig. Met die God mogen we verder, dwars door een wereld vol ellende, op weg naar de dag dat alles nieuw zal worden. Alles nieuw. Alles volmaakt. Voorgoed volmaakt!

De Mensenzoon roept ook u, vandaag. Ook jou. En de vraag is: wat is uw antwoord? Amen.